

DIE VERWANDLUNG

Ročenka Společnosti Franze Kafky

The Yearbook of the Franz Kafka Society

2011

Kresba Franze Kafky nazývaná Myslitel, Der Denker

DIE VERWANDLUNG 2011

Ročenka Společnosti Franze Kafky
The Yearbook of the Franz Kafka Society
Das Jahrbuch der Franz Kafka-Gesellschaft

Společnost Franze Kafky v Praze

Společnost Franze Kafky je občanské sdružení, které vzniklo v roce 1990. Jako jedné z mála nevládních neziskových kulturních institucí v České republice se jí podařilo vybudovat vlastní sídlo a úspěšně rozvíjet svou činnost více než dvacet let.

Navazuje na tradice kulturní plurality středoevropského regionu a jméno Franze Kafky je pro ni symbolem zmíněných tradic. Věnuje Kafkovu dílu soustavnou pozornost, propaguje jej, a usiluje o to, aby se stalo přirozenou součástí českého kulturního kontextu.

Dílo Franze Kafky je pro členy SFK neodmyslitelně spjato s Prahou a českými zeměmi, kde vzniklo, a s kulturami, ve kterých Kafka žil: českou, německou a židovskou. Je pro ně také symbolem síly uměleckého slova, jež přežilo nepřítelství dvou totalitních diktatur – nacistické a komunistické.

V současné době má SFK okolo 1100 členů z České republiky i z různých zemí a kontinentů.

Společnost F. K. prostřednictvím své organizace – Centra Franze Kafky – pořádá literární večery, autorská čtení, odborné přednášky a konference, ale i kulturní festivaly, divadelní představení a výstavy. Vydala poprvé dílo F. K. v úplném českém překladu. Vybudovala Pomník F. K., který symbolicky stojí mezi synagogou a křesťanským chrámem, na hranici bývalé židovské čtvrti. Pro členy vydává ročenku Die Verwandlung. Ve svém nakladatelství vydala přes 130 titulů. Pro studenty pořádá soutěž o nejlepší esej. Vyhláší a pořádá mezinárodní literární Cenu Franze Kafky, jejíž nositelé patří mezi největší spisovatele současnosti (Philip Roth, Ivan Klíma, Péter Nadás, Elfriede Jelinek, Harold Pinter, Haruki Murakami, Yves Bonnefoy, Arnošt Lustig, Peter Handke, Václav Havel, John Banville, Daniela Hodrová). Vybudovala vlastní sídlo v unikátním prostoru pražského Starého Města (Široká ulice 14), kde uchovává vzácnou rekonstrukci Kafkovy knihovny a provozuje informační středisko s knihovnou o dvou tisících svazcích. Provozuje knihkupectví s bohatým sortimentem knih a upomínek na Kafku a Prahu. Pravidelně pořádá bienále Kafka/Borges. Ve svých prostorách, na svých pořadech a internetových stránkách (www.franzkafka-soc.cz), srdečně vítá všechny návštěvníky, kteří touží po poznání a povznesení ducha, jaké přináší jen literatura.

Společnost Franze Kafky řídí volený výbor. Jeho předsedou je **prof. Kurt Krolop**, literární badatel světového jména, germanista zabývající se hlavně tzv. pražskou německou literaturou; místopředsedou je **Vladimír Železný**, novinář, zakladatel televize Nova a ředitel TV Barrandov. Ve výboru pracují: **Josef Čermák**, literární historik a překladatel; **František Černý**, novinář, emeritní velvyslanec ČR v Německu; **Bohuslav Holý**, knižní grafik; **prof. Jiří Stromšík**, germanista, nositel Státní ceny za překlad; **Jiří Slíva**, básník a výtvarník; **Jan Vít**, novinář a redaktor; **Marie Vodičková**, redaktorka a překladatelka, a **prof. Ivan Vyskočil**, dramatik, prozaik a herec, který výrazně ovlivnil vývoj moderního českého divadla.

The Franz Kafka Society in Prague

The Franz Kafka Society (SFK) is a civic association which was founded in 1990. It is one of the few non-governmental, not-for-profit cultural institutions in the Czech Republic to have been able to have built its own headquarters and to have developed its activities successfully for more than twenty years.

It builds on the tradition of the cultural plurality of the Central European region. The name of Franz Kafka is a symbol of the mentioned traditions for the Society. It has paid systematic attention to Kafka's work, promoting it and striving for it to become a natural component of the Czech cultural context.

The FKS currently has 1,100 members from the Czech Republic as well as from various countries and continents.

The F. K. Society through its organisation – the Franz Kafka Centre – organises literary evenings, author readings, professional lectures and conferences, but also cultural festivals, theatrical performances and exhibitions. It was the first to publish the work of F. K. in a full Czech translation. It built the F. K. Memorial, which symbolically stands between a synagogue and a Christian church on the edge of the former Jewish Quarter. For its members, it issues the yearbook *Die Verwandlung*. It has published over 130 titles in its publishing house. It holds a competition for the best essay for students. It announces and organises the international literary Franz Kafka Prize, whose laureates include the greatest contemporary writers (Philip Roth, Ivan Klíma, Péter Nadás, Elfriede Jelinek, Harold Pinter, Haruki Murakami, Yves Bonnefoy, Arnošt Lustig, Peter Handke, Václav Havel, John Banville, Daniela Hrdlová). It has built its own headquarters in the unique space of the Old Town of Prague (Široká Street No. 14), where it has preserved a rare reconstruction of Kafka's library and operated an information centre with a library of two thousand volumes. It also runs a bookshop with a rich assortment of books and souvenirs on Kafka and Prague. It regularly organises the Biennale Kafka/Borges. In its spaces, at its events and on its website (www.franzkafka-soc.cz), it cordially welcomes all visitors who desire knowledge and the edification of spirit that only literature brings.

The Franz Kafka Society is run by an elected committee. Its President is **Prof. Kurt Krolop**, a literary scholar of world renown, a Germanist

dealing mainly with so-called Prague German Literature; its Vice-President is **Vladimír Železný**, a journalist, the founder of TV Nova and the director of TV Barrandov. The committee further includes: **Josef Čermák**, a literary historian and translator; **František Černý**, a journalist, Ambassador Emeritus of the Czech Republic in Germany; **Bohuslav Holý**, a book graphic artist; **prof. Jiří Stromšík**, a German scholar, a laureate of the State Prize for translation; **Jiří Slíva**, a poet and artist; **Jan Vít**, a journalist and editor; **Marie Vodičková**; an editor and translator; and **Prof. Ivan Vyskočil**, a playwright, prose writer and actor who has significantly influenced the development of modern Czech theatre.

Čestný předseda a výkonný předseda Společnosti Franze Kafky – Arnošt Lustig a Zdeněk Urbánek

Honorary President and Executive President of the Franz Kafka Society – Arnošt Lustig and Zdeněk Urbánek

Editorial pro Arnošta

Milí přátelé,

v sobotu 26. února 2011 zemřel nad ránem Arnošt Lustig, který ve Společnosti působil od roku 1990. Byla to tak výrazná osobnost a člověk, který nám tolik pomohl, že mi dovoluji mu tento editorial věnovat.

1. března jsme uspořádali s Arnoštem Lustigem rozloučení na Novém židovském hřbitově ve Strašnicích, kam se s ním přišlo rozloučit více než 500 lidí od čtenářů, přes přátele, přátele z Izraele, až po vrcholné politiky. Václav Havel, v té době také nemocný, zaslal nádhernou kytici.

Následujících pár vět jsem řekla ve smuteční síni:

Pro mě je odchod blízkého člověka, jako když hodíte oblázek do vody. Zmizí pod hladinou. Zůstane prázdná ruka, ve které cítíte jen otisk.

Zemřel Arnošt Lustig. Výjimečný člověk.

Bude chybět nejen svým blízkým, ale i stovkám studentů, kteří ho osobně poznali na besedách, tisícím čtenářů a obdivovatelů, kamarádům, přátelům a všem, kteří ho měli rádi.

Ale i nepřátelům, kteří ztratili silného protihráče. Neboj se, vždycky mi říkal, musíš mít nepřátele, abys byla lepší. Obdivovala jsem jeho nazírání života, nezdolnou sílu a vitalitu. Kamkoliv vstoupil, bouchla sopka veselí, humoru, ale i moudrosti, kterou předal tak lehce, jako by nic.

Poslední léta byl Arnošt úzce svázán s Centrem Franze Kafky. Bil se za nás jako lev. Chodil k nám každý den pro vzkazy, pro poštu a v knihkupectví podepisoval knihy.

Jedním z adresátů byl také Jiří Stránský. Napsal mu věnování: Stránský, ty děvko, neodvažuj se být lepší spisovatel než já. Jsi na nejlepší cestě. Dej si na mě pozor. S obdivem a rád, Arnošt.

S Arnoštem Lustigem odchází generace, která ještě mohla zprostředkovat lidem obraz něčeho, co si ani ve snu nemohou představit. Ztratit mámu, tátu, dědu, sourozence, celou rodinu. Zvěrstva nacismu. Přišel o nejkrásnější léta dospívání, ale získal celoživotní téma pro svou literární tvorbu.

Jedním z tajemství přitažlivosti Arnošta Lustiga bylo mít rád a radovat se, i když ti zrovna není do smíchu – napsala v doslovu Marie Vodičková.

To mu vydrželo až do konce.

Odešel Arnošt Lustig, spisovatel, profesor, přítel a čestný president Společnosti Franze Kafky, můj kamarád.

Děkuji, Arnošte, za vše, co jsi pro nás udělal.

Markéta Mališová

Editorial 2011

Dear friends,

Arnošt Lustig died in the early morning of 26 February 2011. He had worked in the Society from 1990. He was such an outstanding personality and he helped us so much that I would like to dedicate this editorial to him.

On 1 March, we organised our last farewell with Arnošt Lustig at the New Jewish Cemetery in Strašnice, where more than 500 people came to say goodbye to him, ranging from his readers, through his friends, friends from Israel, to leading politicians. Václav Havel, who was also ill at that time, sent a beautiful bouquet.

I said the following sentences in the funeral hall:

For me, the departure of someone close to me is like throwing a pebble into water. It disappears beneath the surface. You are left with an empty hand, in which you can only feel the impression.

Arnošt Lustig, an excellent man, died.

He will be missed not only by his loved ones but also by hundreds of students who met him in person at discussions, by thousands of readers and admirers, by his friends and all who liked him.

By his enemies too, though, as they have lost a strong opponent. 'Don't worry,' he would always tell me, 'you have to have enemies to become better.' I admired his perception of life, his indomitable strength and vitality. Wherever he came, a volcano of jollity, humour and wisdom erupted. He passed it on as if there had not been anything easier.

During his last years, Arnošt was closely tied to the Franz Kafka Centre. He fought for us like a lion. He would come to us every day to pick up his messages and his post and he would sign his books in the bookshop.

Markéta Mališová, ředitelka Centra Franze Kafky
Director of the F. K. Centre.

One of the addressees was Jiří Stránský. In his dedication, Arnošt wrote: 'Stránský, you bitch, don't dare to be a better writer than I am. You're well on the way. Beware of me! With admiration and pleasure, Arnošt.'

With Arnošt Lustig, we have said goodbye to the generation that could still mediate a picture of something that one could not imagine even in a dream. The loss of one's mother, father, grandfather, siblings, the entire family. The atrocities of Nazism. He had been deprived of his best teenage years, but he gained a lifelong theme for his literary work.

One of the secrets of the attraction of Arnošt Lustig was to love and rejoice even though you do not exactly feel like laughing – Marie Vodičková wrote in the epilogue.

It lasted for him until the end.

Arnošt Lustig, a writer, professor, friend and honorary president of the Franz Kafka Society, a friend of mine, departed.

Thank you, Arnošt, for all you have done for us.

*Yours, Markéta Mališová
(Markéta Mališová, 1 March 2011)*

Arnošt Lustig, 1963

Cena Franze Kafky 2011

Irský prozaik, dramatik a publicista John Banville převzal mezinárodní literární Cenu Franze Kafky 2011. Symbol ceny, bronzovou sošku Franze Kafky, dostal 25. října 2011 v Brožíkově sále Staroměstské radnice. John Banville nebyl v Praze poprvé, dobře zná její historii a také o ní napsal knihu – *Prague Pictures: Portrait Of A City*. Porota jej volila z jedenácti nominovaných spisovatelů – byl mezi nimi, jako jeden z největších stylistů anglického jazyka současnosti, již několikrát.

Cenu Franze Kafky uděluje Společnost Franze Kafky od roku 2001 autorovi, jehož dílo, výjimečné svou uměleckou kvalitou, oslovuje čtenáře bez ohledu na jejich původ, národnost, náboženství a kulturu, tak jako dílo Franze Kafky. Podle statutu se uděluje za celou dosavadní tvorbu, alespoň jedno dílo autora musí být knižně vydáno v českém jazyce.

John Banville se tak stal jedenáctým nositelem literárního ocenění. Doposud jediné mezinárodní literární ceny v České republice. Jako první ji získal americký spisovatel Philip Roth v roce 2001. Druhým laureátem se stal český spisovatel Ivan Klíma. Následoval ho maďarský prozaik Péter Nádas, rakouská dramatička a spisovatelka Elfriede Jelinek, britský dramatik Harold Pinter, oba pozdější nositelé Nobelovy ceny za literaturu. V roce 2006 si pro Cenu F. K. přijel japonský prozaik Haruki Murakami. O rok později francouzský básník a filozof Yves Bonnefoy. Český spisovatel Arnošt Lustig je držitelem ceny za rok 2008. V roce 2009 si cenu převzal kontroverzní, ale umělecky výsostný dramatik a spisovatel rakouského původu Peter Handke. Vloni cenu převzal

Laureát Ceny Franze Kafky 2011, irský spisovatel John Banville

The laureate of The Franz Kafka Prize 2011, Irish writer John Banville

Václav Havel. Lze říci, že co jméno, to významná kapitola soudobého literárního umění celosvětového dosahu.

Vysoký status ceny, o který organizátoři usilují, zajišťuje složení poroty. Aktuálně v ní pracují legendární britský nakladatel, objevitel a vydavatel děl Samuela Becketta John Calder. Emeritní profesor Yaleovy university v USA Peter Demetz. Francouzský literární kritik André Derval. Prezidentka Rakouské literární společnosti Marianne Gruber z Vídně. Literární badatel Oldřich Král. Prezident SFK a germanista prof. Kurt Krolop. Dnes již legendární německý literární „papež“, kritik Marcel Reich-Ranicki. Spisovatel a emeritní předseda Českého centra mezinárodního Pen Klubu Jiří Stránský. Prof. berlínské Technické univerzity, germanista a bohemista Hans Dieter Zimmermann.

John Banville po studiích ve Wexfordu a krátkém pobytu v USA působil v irských denících Irish Press a Irish Times v Dublinu, byl také, mj. pravidelným přispěvatelem The New York Review of Books a věnoval se literární kritice a recenzím. Svou první knihu, povídky Long Lankin, publikoval v roce 1970. Nyní je autorem osmnácti románů, z nichž vynikají dvě volné trilogie: The Revolutions Trilogy sestávající z románů Doctor Copernicus (1976), Kepler (1981) a The Newton Letter (1982). A do druhé trilogie patří, vedle románů Ghosts a Athena jeho román The Book of Evidence, kterou přeložil do češtiny Pavel Dominik a vyšla v roce 1999 pod názvem Kniha doličná. Za román The Sea z roku 2005 získal prestižní The Man Booker Prize (česky vyšel v překladu Richarda Podaného s názvem Moře). Banville publikuje také pod pseudonymy a pod jménem Benjamin Black vydává detektivní romány, z nichž dva vyšly v českém jazyce: Kdo je bez viny (2008) a Anatomie strachu (2011), třetí, Elegie za duben chystá nakladatelství Moba.

Laudatio přednesl v Brožíkově sálu André Derval, francouzský literární badatel, editor a kritik a člen mezinárodní poroty Ceny F. K. Symbolem Ceny je bronzová soška od Jaroslava Róny – malá varianta pomníku Franze Kafky a je spojena s finanční odměnou 10.000 dolarů. Předali ji předseda Společnosti F. K. Kurt Krolop, ředitelka Centra F. K. Markéta Mališová, předseda Senátu Parlamentu České republiky Milan Štěch a primátor hlavního města Prahy Bohuslav Svoboda. Oba poslední jmenovaní převzali nad Cenou Franze Kafky v tomto roce záštitu a hl. město Praha ji finančně podporuje.

Setkání a literární besedu s panem Johnem Banvilleem uspořádala Společnost Franze Kafky následující den po ceremonii. Moderoval ji literární kritik a překladatel Petr Matoušek.

The Franz Kafka Prize 2011

Irish prose writer, dramatist and journalist John Banville is coming to Prague to accept the international literary Franz Kafka Prize 2011. He will receive the symbol of the Prize, the bronze statuette of Franz Kafka, on Tuesday, 25th October 2011 at 5 P.M. in the Brožík Hall of the Old Town Hall on Old Town Square in Prague. It will not be John Banville's first time in Prague; he knows its history well and also wrote a book about it – *Prague Pictures: Portrait of a City*. The jury selected him from eleven nominated writers – he has been among them, as one of the greatest contemporary stylists of the English language, already several times.

Since 2001, the Franz Kafka Prize has been awarded by the Franz Kafka Society to the author whose work, exceptional for its artistic quality, addresses readers regardless of their origin, nationality or culture, just like the work of Franz Kafka. According to the statutes, the Prize is awarded for the entire existing production, with at least one of the author's works having to have been published in book form in Czech.

John Banville has thus become the eleventh laureate of this literary award, the only international literary prize in the Czech Republic so far. It was first received by the American writer Philip Roth in 2001. The second laureate was the Czech writer Ivan Klíma, followed by the Hungarian prose writer Péter Nádas, the Austrian playwright and novelist Elfriede Jelinek, the British playwright Harold Pinter, both of whom later won the Nobel Prize for Literature. In 2006, the Japanese prose writer Haruki Murakami came to collect his F. K. Prize; one year later, it was the French poet and philosopher Yves Bonnefoy. The Czech writer Arnošt Lustig is the laureate of the prize for 2008. Two years ago, the prize was awarded to the controversial but artistically excellent playwright and writer of Austrian origin Peter Handke. Last year, the prize went to Václav Havel. It can be said that each name represents a chapter of contemporary art of literature on the global scale.

The high status of the prize for which the organisers have endeavoured is ensured by the composition of the jury. Currently, those working in it include the legendary British publisher, discoverer and issuer of the works of Samuel Beckett, John Calder; Professor Emeritus at Yale University, USA, Peter Demetz; French literary critic, André Derval;

President of the Austrian Literary Society, Marianne Gruber of Vienna; literary scholar, Oldřich Král; President of the FKS and German scholar, Prof. Kurt Krolop; the today already legendary German literary 'pope', the critic, Marcel Reich-Ranicki; writer and President Emeritus of the Czech Centre of the International PEN Club, Jiří Stránský, as well as professor of the Technical University in Berlin, the German and Czech scholar, Hans Dieter Zimmermann.

After his studies in Wexford and a short residence in the USA, John Banville worked in the Irish dailies The Irish Press and The Irish Times in Dublin; he was also inter alia a regular contributor to The New York Review of Books and devoted himself to literary criticism and reviews. His first book, short stories called Long Lankin, was published in 1970. He is now the author of eighteen novels, of which two free trilogies are exceptional: The Revolutions Trilogy comprised of the novels Doctor Copernicus (1976), Kepler (1981) and The Newton Letter (1982). And the second trilogy includes besides the novels Ghosts and Athena also his novel The Book of Evidence, which was translated into Czech by Pavel Dominik and came out in 1999 as Kniha doličná. For the novel The Sea from 2005, he received The Man Booker Prize (this novel came out in a Czech translation by Richard Podaný as Moře). Banville has used also pseudonyms and writes detective novels as Benjamin Black; two of them have been issued in Czech: Kdo je bez viny (2008; Christine Falls) and Anatomie strachu (2011; The Silver Swan); the third, Elegie za duben (Elegy for April) is being prepared by the Moba publishing house.

The laudatio will be presented in the Brožík Hall by André Derval, a French literary scholar, editor and critic as well as a member of the international jury of the F. K. Prize. The symbol of the Prize is a bronze statuette by Jaroslav Róna – a small version of the Franz Kafka Memorial. The Prize is connected with a financial award of \$10,000. It will be presented by the President of the FKS Kurt Krolop, Director of the F. K. Centre Markéta Mališová, President of the Senate of the Parliament of the Czech Republic Milan Štěch and Mayor of the Capital City of Prague Bohuslav Svoboda; the last two of them have assumed patronage over the Franz Kafka Prize, and the Capital City of Prague provides it with financial support.

The meeting and literary discussion with John Banville for cultural public is being organised by the Franz Kafka Society the day after the ceremony, on Wednesday, 26th October at 6 P.M. It will take place in the hall of the Franz Kafka Society (Široká 14, Prague 1, entrance through the Franz Kafka Bookshop). The programme will be consecutively interpreted.

Laudatio na Johna Banvilla

André Derval

Vážený pane prezidente, vážení kolegové z poroty, dámy a pánové. S potěšením vám jménem svého kolegy a přítele Johna Caldera, který jako první navrhl Johna Banvillea za laureáta Ceny Franze Kafky pro rok 2011, budu tlumočit důvody, proč je tento kandidát hoden cti, kterou mu prokazujeme.

Zprv: jako Ir je pokračovatelem dlouholeté tradice irských spisovatelů píšících anglicky, tedy jazykem vnuceným téměř před tisícem let tomu nevelkému ostrovu s asi pěti miliony obyvatel, což se dá přirovnat k populaci Slovenska nebo Skotska. Ale velkolepá literární tradice země, která se v roce 1922 stala nezávislou republikou, nikterak nesouvisí s počtem obyvatel. Anglicky psaná literatura by bez přínosu irských autorů byla neskonalé chudší, a to už od časů děkana Jonathana Swifta a velkých prozaiků i dramatiků osmnáctého století přes George Bernarda Shawa a Oscara Wildea, až k W. B. Yeatsovi, Patricku Kanvanaghovi, Syngemu a O'Caseyovi, až po dva velké literární novátory Jamese Joyce a Samuela Becketta. John Banville se jako další nositel této tradice stal vůdčím prozaikem své generace. Vydal mnoho knih, všechny hluboce originální a psané stylem, který sice nikdy neopouští cestu stylistického novátorství a působivě nápaditých líčení, ale zároveň zůstává pro čtenáře zcela jasný a klade důraz na příběh. Největší mistrovství Johna Banvillea spočívá ve vytvoření nezapomenutelných postav. Jeho zápletky jsou vždycky nezvyklé, ale jeho postavy je korunují svou silnou individualitou, ať už se projevuje v kriminálních činech, nebo v nejrůznějších dalších odchylkách od normy.

A co víc, v jeho díle se často setkáváme s rozletem fantazie, který vnáší do děje mýtické a magické prvky, tak jako v románu *Infinities* (Bohové), kde se olympští velikáni setkávají s běžnými smrtelníky.

V *The Untouchable* (Nedotknutelný) zase využívá poválečné skandály skupinky absolventů Cambridge, ovlivněných myšlenkami místních filozofů, aby prozkoumal povahu jednoho člena kroužku, významného uměleckého kritika, a hledal příčiny jeho chování.

Na tomto místě bych rád doplnil některé osobní názory Johna Caldera na Johna Banvillea. Je jasné, že autorova práce přesahuje rámec národní literatury, a dokonce i rámec anglicky psané tvorby. Jeho dílo

skutečně vyvolává kritické ohlasy ve všech koutech světa, jak je zřejmé z množství článků, tezí a knih věnovaných Banvilleovu dílu. Sám Banville také patří k nejvýznamnějším literárním kritikům ve své zemi, píše pro *Irish Times* a je také dopisovatelem recenzní knižní přílohy *New York Times*. Je toho jen málo, co by nevěděl o vývoji současné literatury ve světě či o teoriích, které slouží k jejímu porozumění. O intertextualitě, metafikci, románu v románu, hře s realitou a fikcí... Banville je dokonalým příkladem postmoderního prozaika.

Banville samozřejmě cítí hlubokou spřízněnost s mnoha autory a filozofy, kteří publikovali v německém jazyce: Goethem, Nietzsche, Wittgensteinem, Thomasem Mannem a Heinrichem von Kleistem. V jeho práci najdeme mnoho podobností s tvorbou Kafky: stejná záliba v geometrických konstrukcích, důmyslný systém odkazů, symetrií, opakování. Společným rysem je i volba nesympatických postav, které oddělují čtenáře od textu a jako by se snažily odradit ho od toho, aby se nechal vtáhnout do příběhu prostřednictvím identifikace se světem, jenž by připomínal ten jeho. Příkladem takových výjimečných postav jsou duchové, kteří poskytují konstrukční metaforu, matoucí čtenářovu představivost už svou samotnou přítomností. Toto spojení se v Banvilleových dílech objevuje zvláště často.

Prostřednictvím všech těchto literárních nástrojů Banville vytváří současnou představu toho, co bychom mohli nazvat poetikou zmizení – a tak kráčí ve stopách vypravěčských experimentů Jamese Joyce, Flynna O'Briena a Samuela Becketta. Což nás vede k úvahám o nestabilitě identity, o onom hájemství literárních tradic země jako Irsko, která byla tak dlouho kolonií.

Stručně řečeno, John Banville není jen výjimečný stylista, ale také autor schopný ponořit se hluboko do lidské povahy, aby pochopil naše motivy a prozkoumal, co je hybnou silou událostí našeho světa. Z tohoto hlediska pak můžeme oprávněně tvrdit, že v jeho práci byly vždy „kafkovské“ prvky.

Ze všech těchto důvodů tudíž navrhuje Johna Banvillea a zveme ho, aby přijal Cenu Franze Kafky za rok 2011.

A Laudatio Speech for John Banville

André Derval

Mr President, Fellow Members of the Jury, Ladies and Gentlemen: it is my pleasure, on behalf of my colleague and friend, John Calder, who first proposed John Banville for the Franz Kafka Prize 2011, to share with you the reasons why this year's laureate is worthy of the honour we are paying him.

First of all, as an Irishman, he belongs to the long tradition of Irish writers who write in English, a language that over nearly a thousand years has been imposed on a small island of roughly five million inhabitants, which is to say a populus of the same size as Slovenia and Scotland. But the tradition of great literature that comes from Ireland, an independent Republic since 1922, bears no relation to the size of its population. Literature written in English would be immensely poorer without the contribution provided by Irish writers and which can be traced back to Dean Swift and the great Eighteenth century novelists and playwrights, through George Bernard Shaw and Oscar Wilde, to George Moore, W. B. Yeats and Patrick Kanvanagh, to Synge and O'Casey, and more recently the great two innovators, James Joyce and Samuel Beckett. It is in this tradition that John Banville has become the leading novelist of his generation through the publication of many works, all of which are highly original and written in a style that, while never shying away from stylistic innovation and powerfully original descriptions that often give the reader pause for thought, always remain nevertheless clear, placing great emphasis on the narrative. It is perhaps in his creation of character that John Banville most excels. For whilst his plots are always unusual, his characters never fail to be highly individualistic, whether this be through criminal traits or other kinds of deviation from normality.

What is more, flights of imagination that bring the mythical or the occult into his stories are not unusual, such as the moment when in the *Infinities*, for example, he mixes the Gods of Olympus with those living today.

The post-war scandals involving a group of Cambridge graduates influenced by the ideas of local philosophers are used by Banville in his novel *The Untouchable* as the means to examine the character of one particular member of the group, a distinguished art critic, and as a means to explain his behaviour.

At this point, I would like to add to John Calder's presentation a few personal reflections on John Banville: it is clear to me that his work goes beyond the sphere of national literature, even beyond the realm of literature in English. Indeed, his works have prompted critical reactions in every corner of the globe, as we can see from the numerous articles, theses and books dedicated to his work. Banville himself is also one of the most prominent literary critics of his country, writing in the *Irish Times*, but also serving as a correspondent for the *New York Times Book Review*. There is little that he doesn't know about developments in contemporary literature around the world, or the theories that are used to understand it. Intertextuality, metafiction, novels in novels, plays between reality and fiction...

Banville is the ultimate example of a post-modern novelist.

Banville of course feels a close affinity with many writers and philosophers working in the German language: Goethe, Nietzsche, Wittgenstein, Thomas Mann and Heinrich von Kleist. But there are also many similarities with the work of Kafka - the same penchant for geometric constructions, and an elaborate system of correspondences, symmetries and repetitions. But there is also kinship in the choice of unsympathetic characters, who detach the reader from the text and seem intended to prevent him from being drawn into the text via an identification with a world that would resemble his own. Ghosts are examples of such extreme characters, and they provide a structural metaphor which confuses the imagination with the ghostly presence itself, a conflation which is at work especially in the writing of Banville's fiction.

Through all of these devices, Banville attains a contemporary vision of what might be called a poetics of disappearance—and in this he follows in the footsteps of the narrative experiments of James Joyce, Flann O'Brien and Samuel Beckett—and this in turn leads us to a meditation on the instability of identity, itself perhaps the preserve of a country such as Ireland that has been colonised for so long.

In short, John Banville is not only an extraordinary stylist but a writer who delves deeply into the human character to understand our motivations and to explore what lies behind the events of our world. It is for this reason that it is not unreasonable to suggest that there is always a Kafkaesque element to his work.

For all of these reasons, we hereby commend John Banville and invite him to accept the Franz Kafka Prize for 2011.

Poděkování za udělení ceny

Je mi velkým potěšením a také velkou ctí, že dnes mohu býti zde, v samém srdci Evropy a jednom z významných měst světa, abych obdržel Cenu Franze Kafky. Určitě by bylo Kafku, toho nejméně postžitelného, nejvíce pochybujícího a nejméně ochotného umělce, překvapilo, kdyby věděl, že jednoho dne bude na Staroměstské radnici stát spisovatel – dovolím si říci *kolega-spisovatel* – aby přijal mezinárodně uznávanou cenu udělovanou jeho jménem. Ještě více by ho asi uvedlo v úžas, kdyby se dověděl, že jsem sem dnes přišel z hotelu umístěného v budově bývalé Dělnické úrazové pojišťovny, kde mnoho let pracoval pilně, svědomitě, z *nutnosti*, zatímco v jiné části své mysli, jiném *zámku* své mysli, pracoval divy.

Je pro nás snadné zapomenout, že Kafka byl, navzdory svým častým námitkám a stížnostem, naprostým kosmopolitou. Kdyby tomu bylo jinak, nemohl by psát tak, jak psal. Kafkovy fantastické výmysly vyjadřují hluboké pravdy každodenní skutečnosti. Elias Canetti napsal o jedinečnosti Kafkova díla, „v němž se stěží objevují city, i když se to jimi v literatuře jinak až chaoticky hemží.“ Canetti dodává: „Když o něm člověk s trochou odvahy přemýšlí, naším světem nyní vládne strach a nezáměr. Kafka vyjadřoval svou vlastní skutečnost bez přikrasy, a tak jako první podal obraz *tohoto* světa.“ Canetti má pravdu, ale Kafka by se asi zděsil, kdyby tušil, jak hodně se po jeho smrti *naš* svět přiblíží tomu *jeho* světu.

Byl naším prorokem. Když roku 1916 psal své milence Felice Bauerové po jejím odjezdu z hotelu v Mariánských Lázních, kde spolu strávili několik vzácných, šťastných dní, popsal se, jak sedí na balkóně za ticha soumraku a sleduje, jak se snáší noc, čeká, až se rozsvítí světla, a přitom myslí na ni. „Někdo,“ napsal, „někdo se vždycky dívá, říká se. Někdo tam musí být.“ Kafka tam byl a je tady, pro nás.

Rád bych vyjádřil svůj vděk hlavnímu městu Praze a Společnosti Franze Kafky, sponzorům této důležité ceny. Jsem také vděčný vzácné porotě, která se letos rozhodla cenu udělit právě mně. Závěrem bych chtěl zmínit zvláště jednoho z porotců, Johna Caldera, neohroženého vydavatele, skvělého spisovatele a jednoho z velkých zastánců evropských ideálů kultury a civilizovaných hodnot.

Děkuji.

John Banville

Acceptance Speech

It is a great pleasure, and a great honour, to be here today, at the very heart of Europe and in one of the world's great cities, to receive the Franz Kafka Prize. It would surely have astonished Kafka, that most elusive, most doubting, most unwilling of artists, to know that one day a writer—I shall dare to say a *fellow writer*—from a far-off country would be standing in the Old Town City Hall to receive an internationally recognised award presented in his name. He would perhaps have been even more astonished to know that I have come here today from a hotel housed in the building that was the site of the Workers Accident Insurance Institute, where he worked for many years, diligently, scrupulously, *necessarily*, while in another part of his mind, another *castle* of his mind, he was elaborating wonders.

Slavnostní předání Ceny Franze Kafky, Praha, Staroměstská radnice. Zleva Kurt Krolop, John Banville

The Franz Kafka Prize Ceremony, Prague, The Old Town Hall. From the left Kurt Krolop, John Banville

It is easy for us to forget that Kafka was, despite his frequent protests and complaints, thoroughly a man of the world. Had it been otherwise he could not have written as he did. Kafka's seemingly fantastical fictions express profound truths about everyday reality. Elias Canetti has written of the uniqueness of Kafka's work, 'in which emotions hardly appear, though literature otherwise swarms with them, volubly and chaotically.' Canetti adds: 'If one thinks about it with a little courage, our world has indeed become one in which fear and indifference predominate. Expressing his own reality without indulgence, Kafka was the first to present the image of *this* world.' Canetti is right, yet I suspect it would have appalled Kafka had he known in his lifetime how much like *his* world *our* world would become, after his death.

He was our witness. Writing in 1916 to his lover Felice Bauer following her departure from the hotel in Marienbad where they had spent a few rare, happy days together, he portrayed himself sitting on the balcony in the silence at twilight, watching the night coming on, waiting for the night-light to be lit, and thinking of her. 'Someone,' he wrote, 'someone must watch, it is said. Someone must be there.' Kafka was there, and is here, for us.

I wish to express my gratitude to the City of Prague and to the Franz Kafka Society, joint sponsors of this important prize. I am grateful also to the distinguished jury which decided this year to award me the prize. In conclusion I would like to make special mention of one of the jurors, John Calder, a dauntless publisher, a fine writer, and one of the great upholders of the European ideals of culture and civilised values.

Thank you.

John Banville

Pamětní deska Maxi Brodovi na jeho rodném domě v Haštalské ulici v Praze

Commemorative plaque to Max Brod on his born house in Haštalská street, Prague

Studentská literární soutěž o nejlepší esej CENA MAXE BRODA 2011

Společnost Franze Kafky uspořádala 14. června 2011 v Hlavním sále Valdštejnského paláce vyhlášení výsledků a předání cen studentské literární soutěže o nejlepší esej – Ceny Maxe Broda. Soutěž je určena studentům středních škol v České republice. Porota tentokrát vybírala vítěze ze 152 přihlášených prací.

Studentskou literární soutěž Cenu Maxe Broda o nejlepší esej pořádá Společnost Franze Kafky s cílem a ideou podpořit a vést mladé lidi k samostatnému uvažování, k hlubšímu zamyšlení nad společenskými a kulturními jevy a k pěstování dovednosti přesného a kultivovaného písemného vyjádření vlastního názoru. Je zařazováno literární téma, které má soutěžící orientovat k četbě a samostatné interpretaci literárních děl. Cena byla nazvána po velké osobnosti středoevropské kultury, spisovateli a mysliteli, neúnavném organizátorovi kulturního života v českých zemích a Izraeli – Maxi Brodovi.

Mladí lidé, kteří se letos rozhodli psát, si mohli vybrat jedno z pěti témat:

První tři témata se týkala slavného literárního textu Franze Kafky *Dopisu otci* – **Esej o výchově; Rodiče a děti, rodinné vztahy dnes a před sto dvaceti lety a Můj dopis otci**. Dále to byla témata týkající se způsobů komunikace a vzdělávání – **Klady a zápory sociálních sítí na internetu a Moje představa maturity**.

Soutěže se účastnilo 152 mladých lidí z celé České republiky, převážně dívek. Tentokrát měla soutěž i zahraniční účast z Rakouska a Francie. Převládá zájem o téma *Můj dopis otci* (61% esejů). Další téma nad kterým se studenti nejvíce zamýšleli bylo téma o sociálních sítích (37% esejů).

Texty hodnotila porota ve složení: Jiřina Šiklová (socioložka), Marie Voříčková (redaktorka), Vladimír Karfík (literární badatel) a Petr Matoušek (nakladatelský redaktor a literární kritik).

Rozhodla následovně:

Udělila tři čestná uznání, která získali:

Irmgard Fuchs z Rakouska za esej *Adresát, prázdné místo*

Erwan Guéret z Francie za esej *Kafka a jeho otec: úzkost ve službách literární tvorby*

Kristýna Tonová z Neratovic za esej *O výchově aneb Jak na tom byl Franz Kafka*

3. místo získal Vojtěch Čejka z Prahy za esej *Můj dopis otci*

2. místo Vojtěch Karnet ze Slaného za esej *Můj dopis otci*

1. místo Hana Jugová ze Šumperka za esej *Prozaik mého života* na téma *Dopis otci*.

Cena Maxe Broda je spojena s finanční odměnou: 6 000 Kč, 3 500 Kč a 2 000 Kč za první až třetí místo a knižním darem.

Všichni účastníci soutěže, kteří nevyhráli, dostali knihu *Jak porozumět Kafkovi* od Hanse Dietera Zimmermanna z produkce Nakladatelství F. K.

Vítězka soutěže Cena Maxe Broda Hana Jugová s Markétou Mališovou, v pozadí Jiřina Šiklová.

Hana Jugová, the Winner of The Max Brod Prize, (left), Director of the Franz Kafka Center M. Mališová and Sociologist Jiřina Šiklová

Pořady Společnosti Franze Kafky v roce 2011

Odhalení pamětní desky Maxe Broda na jeho rodném domě
□ 26. ledna, Haštalská ulice, Praha 1

Arnošt Goldflam: Povídky o tatovi.
Autorské čtení
□ 1. února, sál SFK

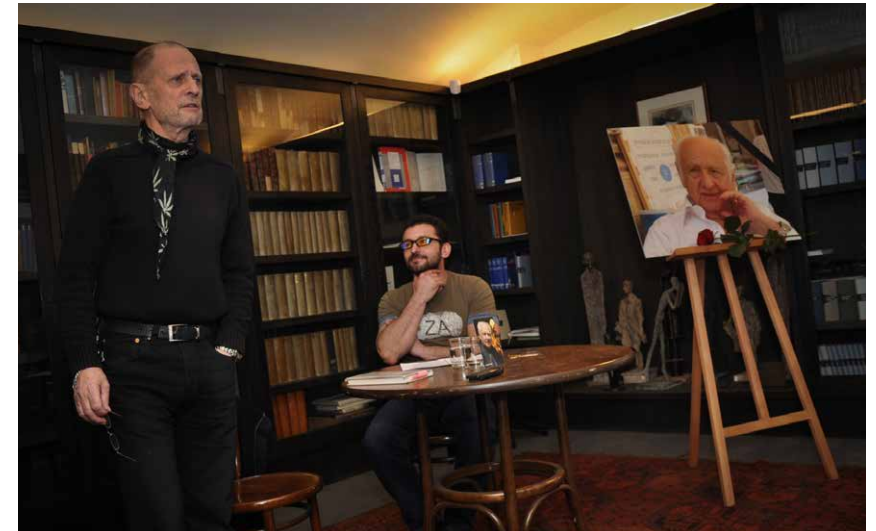
Anna Janišťinová: Willy Nowak. Němečtí výtvarní umělci v Praze v 1. polovině 20. století.
Přednáška, 1. část volného cyklu
□ 9. března, sál SFK

Večer na rozloučenou s Arnoštem Lustigem. Spolu s Česko--izraelskou smíšenou obchodní komorou.
□ 24. března, sál SFK

Odhalení pamětní desky Maxi Brodovi, zleva Daniela Uherková, Yaakov Levy, Markéta Mališová, Marcela Steinbachová, Martin Rusin, Mojmír Pukl, Karolina Polverini, Josef Čermák

The commemorative plaque to Max Brod exposing, from the left Daniela Uherková, Yaakov Levy, Markéta Mališová, Marcela Steinbachová, Martin Rusin, Mojmír Pukl, Karolina Polverini, Josef Čermák

Rozloučení se spisovatelem Arnoštem Lustigem, sál SFK. Zleva Michal Homola, Ondřej Vetchý

Farewell to Arnošt Lustig, The Franz Kafka Society social hall. From the left Michal Homola, Ondřej Vetchý

Beseda se spisovatelkou Ruth Bondy, Ruth Bondy a Jiří Slíva
Discussion with a writer Ruth Bondy, Ruth Bondy and Jiří Slíva

Ruth Bondy: Potulné kořeny

Uvedení knihy a beseda s autorkou

□ 30. března, sál SFK

Ruth Bondy, autogramiáda

□ 1. dubna, Palác knih Luxor

Josef Čermák: K osudům Kafkových textů

přednáška

□ 5. dubna, sál SFK

„Pohled, vždyť žiji...“ pořad inspirovaný Elegiemi z Duina Rainera

Marii Rilka účinkují Štěpán Rak a Alfréd Strejček

□ 13. dubna, sál SFK

Uvedení knihy Arnošta Lustiga Propast

Literární večer, účinkují Jiří Ornest, František Cinger, Pavel Kohout

□ 4. května, sál SFK

Zasedání poroty Ceny Maxe Broda

□ 16. května, sál SFK

Vyhlášení výsledků 17. ročníku Ceny Maxe Broda, Praha, Valdštejnský palác
The Max Brod Prize Ceremony, Prague, Valdstein Palace

Slavnostní ceremoniál předání Ceny Maxe Broda

□ 14. června, Hlavní sál Valdštejnského paláce

Výročí narození Franze Kafky – setkání

□ 1. července, setkání u jeho pražského pomníku na pražském Josefově

Kafka. Esej slovem a obrazem. Věra Koubová o knize Jürga Amanna, účinkují Ondřej Buddeus, Lukáš Kosek

Věra Koubová about the book Jürg Amann: Wort - Bild - Essay

Kafka. Esej slovem a obrazem. Věra Koubová o knize Jürga Amanna dále účinkují Ondřej Buddeus a Lukáš Kosek. Zahájení výstavy fotografií Věry Koubové

□ 27. září, sál SFK

Milan Tvrdík: Pražská německá literatura a vídeňská moderna

□ 12. října, sál SFK

Margot Friedlander: Útěk z Berlína se židovskou hvězdou v kapse beseda s autorkou a autogramiáda

□ 17. října, sál SFK

Slavnostní ceremoniál předání Ceny Franze Kafky Johnu Banvilleovi

□ 25. října, Brožíkův sál Staroměstské radnice

Margot Friedlander: Útěk z Berlína se židovskou hvězdou v kapse, beseda s autorkou a autogramiáda, uvedení knih

Discussion with a writer Margot Friedlander.

Autorské čtení a literární večer s Johnem Banvillem, laureátem Ceny Franze Kafky 2011

□ 26. října, sál SFK

Anna Janišťinová: Willy Nowak. Němečtí výtvarní umělci v Praze v 1. polovině 20. století. Přednáška, 2. část volného cyklu

□ 16. listopadu, sál SFK

Milan Tvrdík: Willy Haas

Přednáška

□ 29. listopadu, sál SFK

Valná hromada Společnosti Franze Kafky

□ 15. prosince, sál SFK

Chanukové a předvánoční setkání

Narozeninová vzpomínka na Arnošta Lustiga

□ 21. prosince, sál SFK

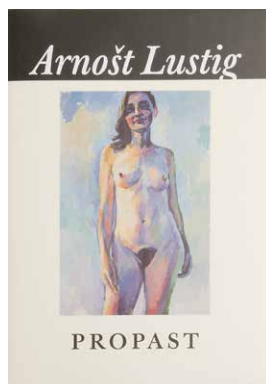
Nové knihy/New Books

Arnošt LUSTIG

Propast

ISBN 978-80-86911-33-5

Knihla vyšla s laskavou podporou firmy Sigma Group a.s. a předsedy představenstva fy, Ing. Milana Šimonovského.

Josef ČERMÁK

Franz Kafka v Assicurazioni Generali

ISBN 978-80-86911-34-2

Radovan MENŠÍK

Moucha v kleci a jiné povídky

ISBN 978-80-86911-35-9

Knihovny

Společnost Franze Kafky vlastní tzv. Kafkovu soukromou knihovnu. Jedná se o unikátní dobový soubor knih, sborníků a periodik, které vlastnil, či jen přečetl, studoval nebo sledoval (periodika) – jak dokazují zmínky v dopisech či denících – Franz Kafka. Společnost získala knihovnu jako dar od německé firmy Dr. Ing. h. c. F. Porsche, AG. Knihovna má cca 1.000 knižních jednotek.

Kafkova knihovna obsahuje knihy Kafkových současníků, z nichž mnozí byli jeho přáteli – Max Brod, Oskar Baum, Ernst Weiss, Felix Weltsch, Willy Haas, Franz Werfel. Dále vydání německých klasiků (Goethe, Grillparzer, Hebel, Kleist, Schiller atd.), ať již je Kafka upřednostňoval na základě vlastního zájmu či ze studijních povinností. Z českých autorů obsahuje knihovna přeložená díla Bezručova, Březinova a Šrámkova, v českém originálu Babičku Boženy Němcové. Z německých překladů literatury světové obsahuje díla Dickense, Dostojevského, Flauberta, Kierkegaarda, Hamsuna, Strindberga. V dobových německých překladech najdeme knihy, které svědčí o Kafkových zájmech a zálibách – hojně memoárové literatury (Goethe, Grillparzer, Napoleon aj.), celé edice cestopisů a zpráv o expedicích do exotických krajů, zdravotnickou literaturu, návody na tělesná cvičení apod. Velký je soubor filozofických (Kierkegaard, Platon) a historických děl a knih s náboženskou tematikou, kterou se Kafka hlavně v pozdějším věku velmi zabýval. K nejcennějším částem fondu patří vzácná vydání Kafkových děl, která vyšla za jeho života knižně a časopisecky, nebo je z pozůstalosti vydal, nedbaje Kafkova přání vše zničit, Max Brod. Katalog této knihovny je umístěn na webových stránkách SFK: www.franzkafka-soc.cz. **Návštěva historické knihovny je zařazena také do vzdělávacího programu Po stopách Franze Kafky.**

Druhá z knihoven má odborně zaměřený fond, jehož jádro tvoří dílo Franze Kafky v různých vydáních a překladech a soubor sekundární literatury ke Kafkovu dílu a k tvorbě autorů tzv. pražské německé literatury. Knihovna půjčuje členům Společnosti Franze Kafky i absenčně na základě členského průkazu, jinak na základě osobní domluvy. Výběr z nejzajímavějších knih z této knihovny je umístěn na webových stránkách Společnosti Franze Kafky: www.franzkafka-soc.cz. Po dvou důkladných revizích má knihovna 2.000 svazků.

The Libraries

The Franz Kafka Society owns the so-called Kafka Private Library. It is a unique period collection of books, anthologies and periodicals which were either owned or only read, studied or monitored (periodicals) by Franz Kafka, as proved by the comments in his letters or diaries. The Society acquired the library as a donation from the German company Dr. Ing. h. c. F. Porsche, AG.

The Kafka Library contains the books of Kafka's contemporaries, many of whom were his friends – Max Brod, Oskar Baum, Ernst Weiss, Felix Weltsch, Willy Haas and Franz Werfel; further editions of German classics (Goethe, Grillparzer, Hebel, Kleist, Schiller etc.), whether Kafka preferred them on the basis of his own interest or as part of his studies. In terms of Czech authors, the library contains the translated works of Bezruč, Březina and Šrámek, and in the Czech original Babička by Božena Němcová. Concerning German translations of world literature, it comprises the works of Dickens, Dostoevsky, Flaubert, Kierkegaard, Hamsun and Strindberg. In period German translations, we can find books which testify to Kafka's interests and tastes – abundant memoirs (Goethe, Grillparzer, Napoleon etc.), an entire series of travelogues and reports on expeditions to exotic regions, health-care literature, instructions for physical exercises etc. The collection of works on philosophy (Kierkegaard, Plato), history and books on religious themes, on which Kafka spent a great amount of time in his later years, is large. The most valuable parts of the collection include rare editions of Kafka's works, which were issued in his lifetime as books and in magazines, or were issued from his legacy by Max Brod, ignoring Kafka's wish that everything be destroyed.

Since the number of Kafka's manuscripts or other material monuments preserved in Prague is very low as a result of unfavourable historical events, we have been contacted by groups of both domestic and foreign people interested in becoming more closely acquainted with Kafka's life and work. **A visit to the historic library has been included also in the programme 'In the Footsteps of Franz Kafka'.**

Členské příspěvky Společnosti Franze Kafky

Roční členský příspěvek Společnosti Franze Kafky činí 300 Kč, pro studenty a seniory 150 Kč.

Roční příspěvek členů SFK, jimž se pošta zasílá do zahraničí, činí 50 EUR (60 USD);

pro studenty či seniory 20 EUR (25 USD).

Příspěvky lze platit:

1. osobně na sekretariátu
2. složenkou
3. bankovním převodem – Komerční banka a.s., Praha 1, Staroměstské nám. 24, č. ú. 35-88234011/0100

Při platbě ze zahraničí zasílejte příspěvky na č. ú. 195831100267/0100, SWIFT (BIC) KOMBCZPPXXX, IBAN CZ8301000000195831100267.

Poděkování patří těm členům Společnosti Franze Kafky, kteří zaplatili vyšší příspěvky, než ukládá členská povinnost!

The membership fee of the Franz Kafka Society

The annual membership fee of the Franz Kafka Society covering the dispatch of mail abroad amounts to 50 EUR or 60 USD; students and old-age pensioners 20 EUR or 25 USD.

Membership fees may be paid:

1. personally at the Secretariat
2. by postal money order
3. by bank transfer to the bank account No. 1958311100267/0100, SWIFT (BIC) KOMBCZPPXXX, IBAN CZ 83010000001958311100267.

Our thanks are due to those members of the Franz Kafka Society who have paid higher membership fees than those stipulated by the membership rules!

Společnost Franze Kafky

děkuje všem osobnostem a institucím, které v roce 2011 finančně podpořily její činnost. Velice si vážíme porozumění a důvěry v kulturní aktivity, jimiž se Společnost Franze Kafky snaží přispět k prosazování hodnot tolerance, humanismu a demokracie!

The Franz Kafka Society

would like to thank the individuals and the institutions which supported its activities in 2011. Your understanding and trust in the cultural activities through which the Franz Kafka Society has been trying to make its contribution to the promotion of the values of tolerance, humanism and democracy are greatly appreciated!

Česko-izraelská smíšená obchodní komora

Česko-německý fond budoucnosti

Hlavní město Praha

Hotel Century Old Town Prague

Městská část Praha 1

Ministerstvo kultury České republiky

Nadace ČEZ

Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG

Pražská plynárenská, a. s.

Rakouské spolkové ministerstvo pro školství, umění a kulturu

Ing. Milan Šimonovský

SIGMA GROUP a.s.

Obsah/Contents

Společnost Franze Kafky v Praze	5
The Franz Kafka Society in Prague	7
Editorial pro Arnošta	9
Editorial 2011	10
<i>Markéta Mališová</i>	
Cena Franze Kafky 2011	12
The Franz Kafka Prize 2011	14
<i>Daniela Uherková</i>	
Laudatio na Johna Banvilla	16
A Laudatio Speech for John Banville	18
<i>André Derval</i>	
Poděkování za udělení ceny	20
Acceptance Speech	21
<i>John Banville</i>	
Studentská literární soutěž o nejlepší esej	
CENA MAXE BRODA 2011	24
<i>Daniela Uherková</i>	
Pořady Společnosti Franze Kafky v roce 2011	27
Nové knihy/New Books	32
Knihovny	33
The Libraries	34
Členské příspěvky Společnosti Franze Kafky	35
The membership fee of the Franz Kafka Society	35
Obsah/Contents	37
Kontakty/Contacts	39

Kontakty/Contacts

Centrum Franze Kafky

Franz Kafka Centre

Široká 14, 110 00 Praha 1

tel.: +420 224 227 452 / fax: +420 224 211 850

e-mail: mail@franzkafka-soc.cz

http://www.franzkafka-soc.cz

Markéta Mališová
ředitelka/Director

Daniela Uherková

program, knihovny, literární projekty
programme, libraries, literature projects

Zuzana Vernerová

sekretariát/secretary

Markéta Mališová

nakladatelství/publishing house

Iveta Hruběšová

účetárna/accounting department/tel.: 224 227 455

Marta Lukešová

knihkupectví/bookshop/tel.: 224 241 346

Tomáš Chlebeček

distribuce knih/distribution of books

Společnost Franze Kafky

Franz Kafka Society

Široká 14, 110 00 Praha 1

spojení viz Centrum Franze Kafky

Contact see Franz Kafka Centre

Výbor Společnosti Franze Kafky/Committee of the Franz Kafka Society

Kurt Krolop

předseda/President

Vladimír Železný

místopředseda/

Vice President

Josef Čermák

František Černý

Jiří Slíva

Jiří Stromšík

Bohuslav Holý

Jan Vít

Marie Vodičková

Ivan Vyskočil

Die Verwandlung

Ročenka Společnosti Franze Kafky 2011
The Yearbook of The Franz Kafka Society 2011

Sestavila/Edited by **Daniela Uherková**
Překlad do angličtiny/Translated into English by **Kateřina Millerová**

Foto/Photo **Zuzana Vernerová, Miroslav Halada, Jakub Jindra,
Markéta Rákosníková, Mirka Večeřová a archiv SFK**

Předtisková příprava/Preparing to print by **Jiří K. Jurečka**

© **Společnost Franze Kafky 2011**

ISBN 978-80-86911-45-8

9 788086 911458